

Vit vita hvussu tað gekk jødum og idiotum

Levi Niclasen, oddamaður í fólkaflokkinum, hevði í farnu viku í Dagblaðnum eina grúfula höttan um, at eg ikki skuldi vænta nakað svar frá honum, uttan so, at hann fær at vita, nær hann skal hava sagt, at eingin munur er á kommunismu og javnað-arpolitikki.

Hetta hevur LN sanniliga heldur ongantíð sagt beinleiðis. Hann er nógv snildari enn so. Men hann umtalar javnaðarpolitikk og kommunismu við felagsheitinum „socialismu“, og hetta verður gjørt fyri at geva fólk ta uppfatan, at eingin munur er á. Í sama andadrátti, sum hann skrivur um okkara heimligu sosialistar, og harimillum javnaðarmenn, verður skrivað um »rópini frá teimum neyðars menniskjum, ið liggja og rotna í sosialismunar týningartippum«.

Tað liggur ein miðvisur taktikkur aftanfyrri hetta skrivningarlag. Ikki bert hjá LN, men hjá Dagblaðnum í heila tikið. Trúttáð verður niður í fólk, at allur

»Týska fólkid stendur 100% aftanfyrri okkum í dag. Tey sum eru imóti okkum eru straffingar, tukthúsingar, fyrrverandi straffingar og fyrrverandi tukthúsingar og ein teggja av svøkum, byttum og idiotum.«
Hitler 1937

»Perlutrøll og setursnobbar í orindagongu fyrri KGB.

Ein vesælur skari av hopp-høvdum (hophead á enskum merkir narkomanur. ój.) kommunismu, kirkjubeingum, vinstrahallum skúlalærum og akademiskum snobbum...«
Dagblaðið 1983

Tað er sanniliga ikki stóru munur á teimum heitum, sum verða givin teimum, sum hava eina aðra hugsan. Onnur heiti, sum DB hevur nýtt, eru: Landsvikjarar, quislingar, skrambul, orindasveinar hjá illamanni, tey sum lut-tóku á friðarstevenu í Klaksvík vóru sammett við SS-arar, o. s. fr. Vit vit hvussu tað gekk teimum svoku, byttu og idiot-unum...

óndskapur í heiminum skyldast sosialismu. Tí er tað at vera sosialistur tað

McCarthy (h.m.) og hjálparmaður hansara Roy Cohn fyrrreika nýggja herferð móti kommunistisku falstrúnni

sama sum at vera talsmaður fyri henda óndskap. Hetta hevur verið tann dagligi boðskapurin nú í 10 ár, og tá fólk hava hoyrt tað nóg ofta fara tey eisini at trúgva tí. Tað eru LN og hansara menn eisini fullvæl greiðir yvir.

Hvussu var nasisman

Her er talan um eina regulera spekulatióin í teimum vánaligu eginleikum hjá fólk. Vit vita, at fólkaraðið áður er vorið misbrúkt á sama hátt. Besta og samstundis óhugnaligasta dømi um hetta var arbeidshátturin hjá týsku nasistunum, sum jú komu til valdið á mestsum demokratiskan hátt. Í 1932 segði socialdemokratúrur Kurt Schumacher í ríkisdegnum um nasismuna, at »nationalasialistiska agitatióin er ein áhaldandi appel til tann innara svinahundin í menniskjanum, og um vit viðurkenna nakað við nationalasialismuni, er tað ein viðurkenning av, at tað á fyrsta sinni er eydnast at mobilisera tann menniskjansliga býttleikan.«

Tað er eingin sum ivast í, at hetta ummæli av mannagongdini hjá nasistunum er fullkomuliga rætt. Og Schumacher

»Jødin gloymir ikki hvussu vit hava vist hann fram fyrri fólkunum í allari hansara neyðarlíggheit, og at vit hava sagt við fólk: Hyggið á hasum bogaðu nesunum, hyggið á hasum platfótunum, hyggið á hasum minniverdu skapningum«.

Robert Ley, nasistaleiðari, 1942

»Eitt trivaligt, reyðgardistiskt konufólk gekk og dreivaði upp og niður um hallargólvið. Hon sá út sum ein statistur, sum skuldi prógva sannleikan í, at Føroya innflutningur er ov stórir í mun til útflutningin. (Hon sá út, sum hevði hon sjálv etið meginpartin av innflutningsavlopinum.)«

Dagblaðið, 1983

Tað sum fasistar hóast alt vóru frægari enn nasistar var, at teir ikki mettú fólk eftir teirra útsjón!

slapp eisini í fongsul í nógv ár afturfyrri.

Men hetta er eins rætt, tá talan er um skrivningarlagið í Dagblaðnum, sum jú LN bakkar upp 100%. Tað kundu verið nevnd mong dømi um hetta. Men tað er gjørt so ofta, og skuldi tí ikki verið neyðugt.

Í staðin verða endurgivin nøkur dømi um tann politikk, sum Dagblaðið og harvið ein partur av fólkaflokkinum standa fyrri, og hetta verður sammett við hvat leiðandi nasistar hava sagt um somu spurningar.

Lesarin kann sjálfur meta um munin.

Tá tosað verður um nasismu eiga vit at minnst til, at tá týski nasistaflokkurin hevði 20-25% av atkvøðunum, høvdu teir enn ongan jøda dripið. Tá stríddust teir framvegis á »demokratiskan« hátt við at fáa meiriluta í ríkisdegnum.

Tað gingu enntá fleiri ár frá tí teir fingi valdið, og til teir av álvara fóru at gera seg inn á jøðarnar, og annars inn á allar andstøðingar. Men teir brúktu tíðina undan hesum at trúttá niður í týska fólkid, at jøðarnir vóru minniverdir,

og at tað vóru teir, sum vóru orsøkin til allar verð-

Hitler kundi eisini vera andaligur. Í síni nýggjarsrøðu 31. desember 1944 segði hann m.a.: Eg kann ikki enda uttan at takka Harranum fyrri ta hjálpa, hann hevur veitt leiðslu og fólk... Í hesi løtu vil eg... geva tí Almáttuga tað hátíðarlíga lyfti, at vit uttan himpr eisini í nýggja árinum gera okkara skyldu í teirri vissu, at tá tímin kemur, kemur tann at sigra, sum er mest verður til sigur, nevniliga stórtýska ríkið.

Hvat bardagin galt geva útvarpsstíðindi 1. mei 1945 eina ábending um, tá sagt verður, at Adolf Hitler er fallin, og »til seinasta andadrátt bardist hann móti bolsjevismunum.«

Dagblaðið skrivur 18. november 1983:

»... (undirritaði) herjar á ein trúgvandi blaðmann, sum óttast fyrri avleiðingunum av, at Vestanlond snorksovandi fara lúkt í sovjettska úlvins gap... (tí) blað og blaðmaður verja kristin sjónarmið.«

»Tann Almáttugi« og »verja av kristnum sjónarmiðum« verður nýtt sum páskot fyrri stríðnum móti »bolsjevikum« og »socialismum«.

Í báðum forum verður Várharra nýttur sum páskot fyrri stríðnum móti ávikavist

Bolsjevikum« og »socialismum«.

Vit vita, hvussu tað gekk bolsjevikunum...

Ein týðandi partur av nasistisku propagandaini var at stempla jøðar at hava verri persónligar eginleikar enn týskarar. Gjörður varð ein filmur um »tann æviga jøðan«, sum avmyndaði jøðan sum ein okurkal, bolsjevik og slavupiskara.

Í 1942 segði nasistaleiðarin Robert Ley millum annað um jøðarnar: »hyggið hvussu teir eyðræna tykkum, hyggið hvussu teir vilja ráða yvir tykkum.«

Í 1983 skrivur Dagblaðið um eitt annað fólkslag:

»Tað hevur longu verið kunnugt fyrri teimum flestu, at føroyskir handilsmenn mugu hava eygu á hvørjum fingri, tá russar av risaskipunum á Skála koma at keypa eitt-hvørt...«

Meðan jøðar vóru okurkalar og eyðrænarar, eru russar tjóvskir...

Óli J! Arnulv Øverland — einaferð kommunistur — hevur eina megna yrking, ið eitur: Du má ikki sove, har hann í 1937 sá vandan við Hitler og hansara monnum. Eitt orindi ljóðar so — og tað hóskar sum fótur í hosi til sosialistarnar í dag:

Tilgi dem ikke, de vet hvad de gjør!
De puster på hatets og ondskapsens glør!
De liker å drepe, de frydes ved jammer,
de ønsker å se vår verden i flammer!
De ønsker å drukne oss alle i blod!
Tror du det ikke? Du vet det jo!

Óli J! Um tú dugir ikki at siggja, at socialisman er ómenniskjanslig, so haldi eg — tí tú er nokso gløggur — at tú vit ikki siggja tað.

Óli J! Tí sosialistar duga ikki at fata, hvi fleirtalið ikki vil fylgja teirri rás, ið tí vil taka móti teirri lúkkum. Veruleikin, Óli J., socialisman bert kann vera einræðislig.

Men hvussu er státt við okkara hemligu socialismu í dag? Jú, flestir teirra eru til beran blektaðan stuttleika í Amnesty International. Men teir hoyra ikki røpini frá teimum neyðars menniskjum, ið liggja og rotna upp í socialismunar týningartippum. Og hvi eru tey í hesum týningartippum, Óli J?

Hesi kut úr seinastu greinini hjá Levi Niclasen siga fyrri so vitt alt um taktikkinn hjá honum og Dagblaðnum. Roynt verður at »páðutta« heimligum socialismu og eisini undirritaða eina einræðisliga og ómenniskjaliga socialismu. Hetta verður aftur sett í samband við »socialismunar týningartypipi«, og at enda verða »socialistar« tillagdir somu eginleikar sum nasistarnir høvdu. Hetta verður ikki undirbyggt á nakran hátt, men verður tað endurtikið nóg ofta fara fólk at trúgva tí. Tað var jú eisini Hitler sum segði, »at endurtekur tú eina lygn nóg ofta...«